

Аничка

„Нѣма нищо още, г-це, елате пакъ презъ горната недѣля“. Разбирамъ да ми откажатъ, да сж искрени и направо да ми го заявятъ: „Нѣма да ви назначимъ!“ Но да ме лъжатъ, да се подиграватъ съ мене — това е низко!

Павлина

Тѣй сж тѣ. Ситиятъ на гладния не вѣрва.

Г-жа Антонина

Не говори тѣй, Павлино. И ония, дето искатъ служба, и тѣ не сж малко, кому преди... (Гледа къмъ улицата). Оня автомобилъ още стои. Не могатъ да го направятъ още.

Рашко

Азъ имъ дадохъ едни клещи да си послужатъ, да не ми отмъкнатъ клещитѣ.

Г-жа Антонина

Гледай каква дама слѣзе отъ автомобиля. Какви жълти коси, трѣбва да сж оксигенирани.

Павлина

Съ лорнетъ гледа. У-у, важна...

Г-жа Антонина

Ела, Павлино, ела да я видимъ. (Излизатъ)